

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/86/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2721200608
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2721200608.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: matka – C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX/X, F., zastúpená splnomocnencom: AK Petra Jurčová, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 258 918, a otec – A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., zastúpený splnomocnencom: AK VAVRINČÍK, s. r. o., so sídlom Hurbanova 752/1, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 52 619 818, o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 19. júla 2022, č.k. 1P/4/2021-151, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie výživného a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 121 a § 157 CMP, § 62 ods. 1, 2 a 4, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, keď z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil právny záver, že návrh otca na zníženie výživného zo sumy 150 eur mesačne (správne malo byť uvedené zo sumy 260 eur) na sumu 50 eur mesačne, na maloletú A. nie je možné vyhovieť. Naposledy bolo o výživnom pre maloletú A. rozhodované rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 2P/5/2020-106 zo dňa 30.09.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.03.2021. Otec podal návrh na zníženie výživného dňa 30.04.2021. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov. Zmenu pomerov možno vymedziť ako podstatnú a závažnú zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia. Zmena pomerov môže zahŕňať tak zmenu pomerov na strane niektorého z rodičov, ako aj zmenu na strane dieťaťa, najmä jeho potrieb s ohľadom na jeho vek, školu, športovú činnosť, zdravotný stav a pod. Medzi najčastejšie dôvody zmeny pomerov možno zaradiť uplynutie dlhšieho obdobia od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ďalej podstatná zmena zárobkových možností a schopností povinného rodiča, prípadne i rodiča, ktorému je dieťa zverené do výchovy, pribudnutie či ukončenie vyživovacej povinnosti, ktorá bola zohľadňovaná v čase posledného rozhodnutia, u detí nastúpenie ďalšej, vyššej formy štúdia, zabezpečujúcej prípravu na budúce povolanie, zmena zdravotného stavu a iné. V zmysle ustálenej súdnej praxe sa za opodstatnenú zmenu pomerov považuje aj zmena v dôsledku plynutia času (v zásade nastáva uplynutím troch rokov od poslednej úpravy, ak súčasne nenastali iné

relevantné skutočnosti), pretože maloleté dieťa rastie a vyvíja sa, s čím sú spojené zvýšené výdavky. Matka bola v čase posledného rozhodnutia zamestnaná v spol. BRENNNSTOFFE BV, s. r. o., Břeclav, kde dosahovala priem. mesačný netto príjem vo výške 13.751 Kč. Naďalej je matka zamestnaná u tohto zamestnávateľa, za obdobie od 1/2021 do 12/2021 dosiahla priem. mesačný netto zárobok v sume 17.322 Kč (706 eur). Za obdobie od 1/2022 do 3/2022 dosiahla priem. mes. netto zárobok 14.283 Kč (582 eur). Matka je od roku 2021 taktiež spoločníčkou v tejto spoločnosti, pričom vložila vklad do spoločnosti vo výške 100.000 Kč zo svojich úspor, ktoré mala zo zárobku u predchádzajúceho zamestnávateľa SKAND Skalica. Rovnako ako v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, matka býva spolu s maloletou a so starou matkou maloletej v rodinnom dome, ktorý má vo svojom výlučnom vlastníctve a vlastní osobné motorové vozidlo Seat Leon, iné nehnuteľnosti nevlastní. Matke zatiaľ nepribudla žiadna ďalšia vyživovacia povinnosť, očakáva narodenie dieťaťa. Má priateľa, avšak s týmto nebýva v spoločnej domácnosti, pomáha jej však finančne s úhradou nákladov na bývanie a úhradou nákladov súvisiacich so starostlivosťou o maloletú A.. Rovnako ako v čase posledného súdneho rozhodnutia aj v súčasnosti matka uhrádza všetky poplatky s bývaním, ktoré však vzrástli, za plyn a elektrinu platí 268 eur, voda 32 eur, telefón a internet 50 eur hypotekárny úver 100 eur, strava sa zvýšila cca o 50 eur mesačne, ročne platí daň z nehnuteľností 50 eur, poistenie domácnosti 170 eur, životná poisťka 30 eur, poistenie maloletej 25 eur. Stará matka, ktorá žije v spoločnej domácnosti, poberá starobný dôchodok, prispieva matke na stravu, zakúpi potraviny. Z uvedeného je zrejmé, že zmena pomerov na strane matky oproti pôvodnému súdному rozhodnutiu nenastala, práve naopak, matka má zvýšené náklady s úhradou nákladov na zabezpečenie chodu domácnosti a úhradu nákladov súvisiacich so starostlivosťou o maloletú. Je pravdou, že matke finančne pomáha jej priateľ, ktorý však s nimi nežije v spoločnej domácnosti a pomáha jej tiež s úhradou nákladov maloletej, avšak tu je potrebné zdôrazniť, že otcom maloletej je A. G., a preto sa očakáva, že si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej bude v prvom rade plniť on. Maloletá A. bola v čase posledného súdneho rozhodnutia žiačkou 2. ročníka ZŠ, navštevovala výtvarný krúžok a krasokorčuľovanie. Celkové mesačné náklady na maloletú matka vyčíslila sumou 582,70 eur. Poplatok za krasokorčuľovanie bol v sume 1700 Kč (70 eur), štartovné na závodoch cca 400 Kč. V súčasnosti maloletá A. ukončila 3. ročník ZŠ. Počas šk. roka matka zaplatila ZRPŠ 30 eur, za obedy platila 25 eur mesačne, za družinu 10 eur, za školu v prírode 200 eur. Ďalšie náklady súviseli s výletmi, so zakupovaním školských pomôcok, kníh a na začiatku šk. roku matka zakúpila maloletej školskú tašku. Naďalej maloletá navštevuje ZUŠ výtvarný odbor, kde matka zaplatila poplatok 50 eur. Najväčšie náklady vznikajú matke v súvislosti s krasokorčuľovaním, ktorému sa maloletá naďalej venuje. Chodí na krasokorčuľovanie do Hodonína, ČR, kde sa platí mesačný poplatok 1 600 Kč (67 eur). Ďalšie náklady sú v súvislosti so zakupovaním vecí súvisiacich s krasokorčuľovaním, najmä korčule, keď niekedy jej na jednu sezónu nevystačia jedny korčule. Naposledy jej matka zakúpila korčule za 8 000 Kč (330 eur). Oblečenie na krasokorčuľovanie, za ktoré matka zaplatila 6.000 Kč (250 eur). Maloletá máva tréningy 5x do týždňa a jedna súprava oblečenia jej nepostačuje. Potrebuje taktiež oblečenie na súťaže, naposledy jej matka zakúpila šaty za 200 eur, ktoré jej vystačia na jednu sezónu. Zdraželi poplatky za štartovné, 600 Kč za jeden závod, počas sezóny býva 9 závodov. Matka taktiež musí taktiež zaplatiť trénerku, ktorá s ňou ide na závody, a to 300 Kč za jeden závod. Ďalšie náklady matke vznikajú s cestovným na súťaže, kde ju vozí svojim autom po celej ČR, pričom pohonné látky výrazne zdraželi. Náklady na jedny závody matka vyčíslila sumou 100 až 150 eur. Maloletej musí matka zaplatiť poistenie 2x ročne po 100Kč. Na jednu sezónu maloletá potrebuje poukaz, ktorý stojí 500 Kč. V lete chodí maloletá na sústredenie, za ktoré matka zaplatí cca 1.000 eur (cesta, ubytovanie, tréner, strava). Oproti predchádzajúcemu obdobiu tak náklady matky súvisiace s krasokorčuľovaním maloletej A. vzrástli. V čase posledného rozhodovania o výživnom pre maloletú bol otec zamestnaný u svojho brata v spol. ŠIMAS SLOVAKIA, s. r. o., pričom jeho mesačný príjem bol vo výške 86,60 eur. Otec mal príjem aj z aktivít v USA vo výške 2.000 eur až 2.500 eur mesačne (ods. 32. odôvodnenia rozsudku OS Skalica sp. zn. 2P/5/2020). Býval sám v rodinnom dome, ktorý bol vo vlastníctve jeho kamaráta, za čo mu platil nájomné 350 eur mesačne. V USA bol spoluvlastníkom nehnuteľnosti so svojou bývalou manželkou, a to rodinného domu, v ktorom manželka naďalej býva, nájomné mu neplatí, ona hradí náklady súvisiace s domom. Dom sa snažil predáť za 100.000 USD, pričom bývalá manželka mala nárok na polovicu kúpnej ceny. Bol vlastníkom rozostavaného domu, vlastnil dve motorové vozidlá, a to AUDI A4 Quattro a Ford Mondeo. Mesačné výdavky v tom čase otec vyčíslil sumou 1.025,82 eur, ktoré pozostávali z výdavkov za lieky na krvný tlak cca 7,50 eur, plyn 16 eur, voda 10 eur elektrina 24 eur, pelety 66,66 eur, poisťky na motorové vozidlá 11,66 eur, pohonné hmoty 70 eur, jedlo 150 eur, hypotéka 350 eur (pozn. malo by ísť o nájomné), výživné na dve deti spolu 300 eur, TV 20 eur, telefón 15,50 eur (platí firma). Otec mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej I. vo výške 150 eur mesačne. Súd zistil, že otec ukončil pracovný pomer u zamestnávateľa ŠIMAS SLOVAKIA, s. r. o. ku dňu 20.11.2020 a to dohodou, bez bližšieho odôvodnenia (listinný dôkaz -

Dohoda o skončení pracovného pomeru). Z výpovede svedka Ferdinanda Šimeka, konateľa spoločnosti, ale taktiež aj z písomne podanej správy, mal súd preukázané, že pracovný pomer s otcom bol skončený z dôvodu situácie COVID 19, nakoľko klesli tržby a otcovi nebolo vyplatené žiadne odstupné. Otec predal osobné motorové vozidlo Ford Mondeo za cenu 6.000 eur. Zostalo mu už len MV AUDI A4. Z USA nemá žiadny príjem. Je naďalej spoluvlastníkom RD v USA v podiele 1. V dome nebyva už 26 rokov, býva tam jeho bývalá manželka. Doposiaľ dom nepredal, uviedol, že nemá finančné prostriedky, aby sa mohol v USA súdiť. Naďalej býva v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve jeho kamaráta, ktorý pred 10 rokmi vlastnil, avšak ho predal, pretože nemal finančné prostriedky. Mesačne platí nájomné 350 eur, elektrina 24 eur, plyn 30 eur, voda štvrťročne 22 eur, internet 12 eur. Poplatky za mobilný telefón mu uhrádza naďalej brat. Otec je naďalej vlastníkom rozostavaného rodinného domu, preto nie je zapísaný na liste vlastníctva. Otec je vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. F., obec F., a to pozemok parcela reg. „C“ parc. č. 434/11 vo výmere 862 m², orná pôda. Ďalej otec uviedol, že má zlý zdravotný stav, trpí na vysoký krvný tlak, dopláca za lieky 12 eur, ktoré má na 3 mesiace. Iné lieky už otec neuviedol. Naďalej má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej I. vo výške 150 eur mesačne. Súd porovnával zmenu pomerov na strane otca, pričom má za to, že ani na strane otca neprišlo k tak výraznej zmene pomerov oproti predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu, ktoré by odôvodňovalo zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletej A.. Je síce pravdou, že otec prišiel o príjem zo zamestnania u zamestnávateľa ŠIMAS SLOVAKIA, s. r. o., avšak otec u tohto zamestnávateľa dosahoval veľmi nízky zárobok, vo výške 86,60 eur mesačne, čo je zanedbateľné, keďže súd pri poslednom súdnom rozhodnutí prihliadol na celkové majetkové pomery otca. Prihliadol na jeho príjem, ktorý dosahoval v USA, vlastnil rodinný dom v USA a taktiež rozostavaný dom v SR. Otec namietal, že súd v čase posledného súdneho rozhodnutia nevychádzal zo správnych údajov ohľadom jeho príjmu, ktorý dosahoval v USA, avšak súd dáva do pozornosti skutočnosť, že prvostupňový rozsudok (rozsudok OS Skalica sp. zn. 2P/5/2020-106 zo dňa 30.09.2020) otec napadol odvolaním, pričom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, dôvody otca vyhodnotil ako neopodstatnené a následne Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2 Cdo 312/2021 zo dňa 24.02.2022 dovolanie otca proti rozsudku Krajského súdu v Trnave odmietol. Súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 231/2013 zo dňa 25.06.2014, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore účastníkov, pričom nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne právne posúdil. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica mal súd preukázané, že otec maloletej je vedených ako uchádzač o zamestnanie od 21.11.2020. Ďalej mal súd preukázané, že v súčasnosti je jeho spis postúpený na správne konanie vo veci vyradenie z evidencie pre nespoluprácu, keď si prevzal ponuku na voľné pracovné miesto u zamestnávateľa J. J., spol. s r. o. na pozíciu operátor povrchových úprav, avšak túto ponuku odmietol. Taktiež mal súd preukázané, že ÚPSVaR Senica v informačnom systéme služieb zamestnanosti eviduje pracovné pozície, ktoré by zodpovedali požiadavkám lekára s ohľadom na jeho zdravotný stav, a to u spol. BAU STORY, s. r. o. Kátov (900 eur brutto), M. Ohrádka Senica (920 eur brutto), SMALTOVŇA, s. r. o. Holíč (1.000 eur brutto), Sejdin Jonuzi, Holíč (5,00 eur / hod.). Zo správy lekárky K. L. M. súd zistil, že otec maloletej A. G. je sledovaný v ich ambulancii, pričom v súčasnosti prebieha diagnostika a liečba jeho nepriaznivého stavu. Bližšie sa už lekárka o zdravotnom stave otca nezmienila, i keď otec dal na to súdu súhlas. V tejto súvislosti súd konštatuje, že otec uviedol, že sa lieči na vysoký krvný tlak, avšak súd mal preukázané, že na vysoký krvný tlak sa liečil už v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia. Pokiaľ má otec ďalšie zdravotné problémy, keď poukazoval na pretrvávajúce post-covidové ťažkosti, toto tvrdenie súd nemal ničím preukázané. Lieky si otec zakupuje len v súvislosti s liečbou vysokého krvného tlaku, čo je stav pretrvávajúci oproti pôvodnému stavu. Súd má za to, že otec súdu nepreukázal žiadne tak závažné okolnosti týkajúce sa jeho zdravotného stavu prečo by nemohol vykonávať zárobkovú činnosť, pretože už skoro dva roky je otec vedený ako nezamestnaný a doposiaľ nikde nepracoval. Otec má možnosti nájsť si zamestnanie v okolí svojho bydliska a takýmto spôsobom zabezpečiť finančné prostriedky aj na platenie výživného pre maloletú A., keď osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje matka, ktorá má ďalšie veľké finančné výdaje s maloletou, ktoré súvisia najmä s jej športovou činnosťou - krasokorčuľovaním. Súdu sa v danom prípade skôr javí benevolentný prístup otca k otázke zamestnania a zabezpečenia svojich maloletých detí po finančnej stránke a v tom prípade možno vychádzať z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, teda, že sa otec vzdal bez dôležitého dôvodu zárobku, majetkového prospechu keď odmietol ponuky na uzatvorenie pracovného pomeru s možným zárobkom aj vo výške 1.000 eur brutto. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že v danom prípade nenastali podmienky pre zníženie výživného na maloletú. Naposledy bolo o výživnom na maloletú A. rozhodované 30.09.2020, teda sedem mesiacov pred podaním návrhu, je teda zrejmé, že k zmene pomerov neprišlo v dôsledku plynutia času, ale ani

zo žiadnych iných relevantných dôvodov, na ktoré by bolo možné prihliadnuť a zmeniť výšku súdom určeného výživného. Súd má vzhľadom na uvedené skutočnosti za to, že v súčasnej dobe neprišlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného pre maloleté dieťa a takéto zníženie výživného ako navrhuje otec nie je ani v záujme maloletého dieťaťa. Súd preto návrh otca ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu, keď súd o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje len na návrh, pričom účastníci konania pred rozhodnutím súdu v danej veci takýto návrh nepredniesli, pričom ich povinnosťou je zároveň súdu tieto trovy vyčíslíť, pretože súd v zmysle § 58 CMP rozhodne o nároku na náhradu trov konania a zároveň o výške.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa jeho názoru v konaní bolo jednoznačne preukázané, že nie je schopný uhrádzať výživné vo výške 260 eur mesačne, ako mal určené doposiaľ, pričom z jeho strany bolo preukázané, že na jeho strane došlo k tak podstatnej zmene pomerov, že uvedené odôvodňuje zníženie výživného. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, v súčasnosti je nezamestnaný a evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, kde sa prihlásil ihneď po tom, ako bol s ním ukončený pracovný pomer. Jediným jeho príjmom bola pandemická dotácia v sume 300 eur mesačne, ktorá mu bola vyplácaná od mesiaca december 2020 do mája 2021. Aktuálne je bez akéhokoľvek príjmu. Má dve vyživovacie povinnosti, a to okrem maloletej A. aj k maloletej I. G., nar. XX.XX.XXXX. Preukázal, že mal záujem pracovať a vždy prácu riadne hľadal. Čo sa týka rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 30.09.2020, sp. zn. 2P/5/2020-106, ktorým súd zvýšil výživné na maloletú na sumu 260 eur, uviedol, že toho času mal príjem, pracoval, avšak aktuálne nepracuje a nedosahuje žiaden príjem. Podotkol, že súd nesprávne uviedol, že v tom čase sa vychádzalo z jeho príjmu z aktivít v USA vo výške cca 2.000-2.500 eur mesačne, nakoľko takýto príjem otec toho času nemal, v súčasnosti ani nemá a táto skutočnosť nebola v danom konaní spomenutá, ani nebola preukázaná listinnými dôkazmi. Keď pracoval v USA, mal príjem vo výške cca 2.500 USD mesačne, ale len počas mesiacov apríl, máj, október a november, kedy sa v USA zdržiaval. Otcovi sa podstatne zmenili pomery od posledného rozhodnutia, keď vtedy pracoval v USA, aktuálne prišiel o prácu, nemá žiadny príjem, je nezamestnaný a má zlý zdravotný stav, obmedzenia pre prácu a vyšší vek. V napadnutom rozsudku súd opätovne nesprávne uvádza jeho príjmy v USA, pričom on dosahoval príjem cca 2.500 USD za obdobie štyroch mesiacov (t. j. cca 666 eur mesačne), preto ani súd nemôže odkazovať na toto rozhodnutie a jeho závery a z nich vychádzať. Otec bol prepustený zo zamestnania z dôvodu vplyvu pandémie COVID-19 na podnikanie jeho zamestnávateľa, pričom otec musel dohodu o skončení pracovného pomeru podpísať, nemal na výber, a pred túto skutočnosť ho postavil zamestnávateľ. V súčasnosti nemá žiaden príjem, žije z pôžičiek od brata a predaja osobných vecí, pričom príjem matky za obdobie od 01/2021-12/2021 706 eur a za obdobie od 01/2022-03/2022 582 eur. Dramaticky sa mu od ostatného rozhodnutia zhoršil zdravotný stav, trpí vysokým tlakom, užíva lieky, za ktoré dopláca 12 eur za tri mesiace. Má post-covidové problémy, z ktorého dôvodu navštevuje odbornú lekárku pľúcnu K. K.. Je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a UPSVaR mu neponúkol žiadne adekvátne pracovné miesto. K majetkovým pomerom matky uviedol, že táto dňa 19.07.2022 uzatvorila manželstvo, a preto by mal súd skúmať i majetkové pomery jej terajšieho manžela. Čo sa týkalo výdavkov maloletej, bol toho názoru, že sa nejedná o žiadne špecifické výdavky, ale ide o bežné výdavky. K príjmu matky v spoločnosti, kde je spoločníčkou, uviedol, že tento považuje za účelový. Na jeho strane teda nastali tri podstatné okolnosti, ktoré spôsobili zmenu pomerov na jeho strane a nemožnosť hradiť tak vysoké výživné ako doposiaľ – strata zamestnania, žiadny príjem, žiadne úspory, zhoršenie jeho zdravotného stavu a s ním súvisiace obmedzenia pri výbere práce a jeho vyšší vek. Ako nezamestnaný nie je schopný uhrádzať tak vysoké výživné na maloletú A., a preto je potrebné toto znížiť, nakoľko sa dostáva do zacyklenia zlej finančnej situácie a do núteného brania pôžičiek.

4. Matka a kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

5. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba – účastník konania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), a dospel k záveru, že odvolanie otca dieťaťa nie je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 1P/4/2021 je zníženie výživného otca na maloletú A..

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súd prvej inštancie, ktorým bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý.

8. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci pre posúdenie danej úpravy výkonu práv a povinností rodičov k deťom, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

9. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení preskúmaného rozsudku vyporiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov, ktorú vzniesli v priebehu prvoinštančného konania, dokazovanie vykonal v celom potrebnom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom, pričom vec i správne právne posúdil. Vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie je v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania aj so zásadami formálnej logiky, pričom pri hodnotení dôkazov nemožno súdu vyčítať žiadne pochybenia, preto ani nemožno polemizovať s jeho skutkovými závermi, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

10. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

11. V zmysle ustanovenia § 78 Zákona o rodine v spojení s ustanovením 157 CMP predstavuje práve zmena pomerov hmotno-právnu podmienku pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom. Zmena pomerov musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov.

12. Podstatná zmena pomerov musí byť v súdnom konaní dostatočne preukázaná, takže súd musí preto podrobne skúmať pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnať ich s aktuálnymi pomermi. Povinnosťou súdu v konaní o zvýšenie výživného je predovšetkým podrobne porovnať zmenu odôvodnených potrieb na strane plnoletého dieťaťa vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa v súvislosti so štúdiom, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľnočasovými aktivitami. Rovnako na strane povinných osôb súd musí porovnávať a preukazovať ich aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery za účelom ich porovnania s pomermi v čase posledného rozhodovania, aby mohol dospieť k záveru buď o podstatnej zmene pomerov, prípadne k záveru, že k zmene pomerov nedošlo, a to v súvislosti s príjmami rodičov dieťaťa, počtom ich vyživovacích povinností, osobných a materiálnych pomerov v nadväznosti na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, pracovné skúsenosti, ako aj situáciu na trhu práce a podobne. Majetkové pomery treba posudzovať komplexne, nakoľko zahŕňajú jednak majetok povinného ako objektívnu kategóriu, a jednak jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu bol správny postup súdu prvej inštancie, ktorý posúdil podstatné pomery v čase ostatného rozhodovania o výživnom (konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 2P/5/2020) s pomermi v čase rozhodovania o zmene výživného, pričom skúmal, či došlo k takej zmene pomerov od ostatnej úpravy výživného, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného.

14. Podstata odvolacej argumentácie otca je založená na tom, že v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 2P/5/2020, v ktorom došlo k ostatnej úprave výživného, súd vychádzal

z nesprávnych skutkových zistení ohľadne príjmov otca, pričom uvedené skutkové zistenia použil i v napadnutom rozsudku, ktorým bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý.

15. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že nie je možné reparaovať skutkové zistenia súdu, na základe ktorého dospel súd k rozsudku o určení výšky výživného, konkrétne rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 2P/5/2020-106 zo dňa 30.09.2020, ktorý rozsudok bol i potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/1/2021-139 zo dňa 17.02.2021, nakoľko by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného rozsudku. So zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia je akékoľvek nové právne posudzovanie právoplatného rozhodnutia v inom (ďalšom) konaní tých istých účastníkov vylúčené (neprípustné). Bolo preto potrebné vychádzať z prezumpcie správnosti zistených skutkových okolností, ako i právoplatného rozsudku súdu o ostatnej úprave výživného.

16. Súd prvej inštancie posúdil i zmenu pomerov spočívajúcu v strate zamestnania otca, keď uviedol, že u zamestnávateľa ŠIMAS SLOVAKIA, s. r. o. otec dosahoval veľmi nízky zárobok vo výške 86,60 eur mesačne, čo je zanedbateľné s prihliadnutím na celkové majetkové pomery otca pri ostatnom rozhodnutí. Odvolací súd k uvedenému dodáva, že k ukončeniu pracovného pomeru otca u uvedeného zamestnávateľa došlo dňa 20.11.2020, teda síce po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 2P/5/2020-106 zo dňa 30.09.2020, pričom k ukončeniu pracovného pomeru otca došlo pred rozhodnutím Krajského súdu v Trnave o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 2P/5/2020-106, keď odvolací súd i so zohľadnením tejto skutočnosti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie rozsudkom č.k. 24CoP/1/2021-139 zo dňa 17.02.2021 potvrdil. Rovnako súd prvej inštancie posúdil i otcom namietané zhoršenie zdravotného stavu, ako aj možnosť zamestnania sa otca s poukazom i na jeho zdravotný stav, pričom odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (body 39. a 40.).

17. Ďalšie argumenty účastníkov odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov. Na ďalšiu argumentáciu už nespôsobilí ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, s ktorou sa už vyporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, ako i v časti nároku na náhradu trov konania z dôvodu vecnej správnosti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 a § 58 CMP, s použitím § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov nepodal návrh na rozhodnutie o náhrade trov konania v zmysle § 57 CMP.

20. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).